

1 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego istnieją szczególne zasady nakładające, ze względów gospodarczych, rodzinnych lub społecznych, ograniczenia dotyczące dziedziczenia nieruchomości, niektórych przedsiębiorstw lub innych specjalnych kategorii aktywów znajdujących się w tym państwie członkowskim lub wpływające na ich dziedziczenie?

Tak, istnieją przepisy nakładające ograniczenia na dziedziczenie lub wpływające na nie w zakresie określonych rodzajów mienia.

W KODEKSIE CYWILNYM

Zgodnie z art. 1476 ust. 1 lit. a) i art. 1485 kodeksu cywilnego (Código Civil) prawo użytkowania (*usufruto*), używania (*uso*) i mieszkania (*habitação*) są prawami rzeczowymi, które z mocy prawa wygasają z chwilą śmierci uprawnionego.

Art. 2103-A i 2103-B kodeksu cywilnego dotyczą dziedziczenia ustawowego: w chwili działu spadku pozostający przy życiu małżonek ma pierwszeństwo w odniesieniu do prawa do zamieszkiwania we wspólnym domu małżonków i korzystania z jego wyposażenia, z zastrzeżeniem pewnych warunków określonych w kodeksie.

W KODEKSIE SPÓŁEK HANDLOWYCH

Art. 184 kodeksu spółek handlowych (Código das Sociedades Comerciais) stanowi, że w przypadku śmierci jednego ze wspólników spółki jawnej pozostali wspólnicy lub spółka muszą spłacić – o ile umowa spółki nie stanowi inaczej – udział odziedziczony przez spadkobiercę, któremu przypadają prawa zmarłego, chyba że postanowią rozwiązać spółkę i powiadomią o tym spadkobiercę w terminie 90 dni od dnia powzięcia wiadomości o śmierci wspólnika. Wspólnicy pozostający przy życiu mogą jednak w dalszym ciągu prowadzić działalność spółki wraz ze spadkobiercą zmarłego, o ile spadkobierca wyrazi na to wyraźną zgodę.

Zgodnie z art. 225 kodeksu spółek handlowych w umowie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością można wyłączyć lub ograniczyć możliwość wstąpienia spadkobierców w miejsce zmarłego wspólnika.

Jeżeli wskutek takiej umowy udział zmarłego wspólnika nie zostaje przeniesiony na jego spadkobierców, spółka musi umorzyć ten udział, nabyć go lub doprowadzić do jego nabycia przez wspólnika lub osobę trzecią; jeżeli w ciągu 90 dni od dnia powzięcia wiadomości o śmierci wspólnika przez któregokolwiek z członków zarządu spółki nie podjęto żadnej z tych czynności, udział uznaje się za przeniesiony.

Zgodnie z art. 469 i 475 kodeksu spółek handlowych mechanizm ten stosuje się również w razie śmierci wspólnika spółki komandytowej.

Art. 252 ust. 4 kodeksu spółek handlowych stanowi, że zarząd spółką z ograniczoną odpowiedzialnością nie podlega dziedziczeniu w przypadku śmierci, nawet jeżeli dziedziczony jest udział w spółce.

RAMY PRAWNE DOTYCZĄCE BRONI PALNEJ I AMUNICJI

Zgodnie z art. 37 ram prawnych dotyczących broni palnej i amunicji (Regime Jurídico das Armas e Munições) zatwierdzonych ustawą nr 5/2006 z dnia 23 lutego 2006 r. nabycie zarejestrowanej broni palnej przez dziedziczenie jest możliwe jedynie za zgodą Komendanta Głównego PSP (Policia de Segurança Publica – Policja ds. Bezpieczeństwa Publicznego), którą można uzyskać na mocy tego przepisu.

Zaktualizowana wersja kodeksu cywilnego jest dostępna w języku portugalskim pod adresem:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=775&tabela=leis&so_miolo=&

Zaktualizowana wersja kodeksu spółek handlowych jest dostępna w języku portugalskim pod adresem:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=524&tabela=leis&so_miolo=&

Ramy prawne dotyczące broni palnej i amunicji zatwierdzone ustawą nr 5/2006 z dnia 23 lutego 2006 r. są dostępne w języku portugalskim pod adresem:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=692&tabela=leis&so_miolo.

2 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego te szczególne zasady mają zastosowanie do powyższych rodzajów aktywów niezależnie od prawa mającego zastosowanie do dziedziczenia?

Tak, jeżeli dotyczy to wygaśnięcia wskutek śmierci prawa użytkowania oraz prawa używania i mieszkania oraz jeżeli zastosowanie mają wskazane powyżej przepisy kodeksu spółek handlowych i ramy prawne dotyczące broni palnej i amunicji.

Wynika to również z przepisów art. 1 ust. 2 lit. h), k) i l) rozporządzenia nr 650/2012.

W przypadku dziedziczenia ustawowego, o którym mowa w art. 2103-A i 2103-B kodeksu cywilnego, przepisy takie nie mają zastosowania.

Powyższa odpowiedź pozostaje jednak bez uszczerbku dla odmiennej wykładni sądów.

3 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego istnieją szczególne procedury mające na celu zapewnienie przestrzegania wspomnianych wyżej szczególnych zasad?

W przypadku otwarcia spadku zastosowanie mają przepisy kodeksu cywilnego, na podstawie których powierza się uprawnienia do zarządzania spadkiem i które mogą zapewnić przestrzeganie wskazanych powyżej przepisów szczególnych.

W kodeksie cywilnym określono następujące procedury i zasady:

jeżeli spadek nie został jeszcze objęty, tj. nastąpiło otwarcie spadku, ale spadkobierca go jeszcze nie przyjął ani też nie ogłoszono jego przepadku na rzecz Skarbu Państwa, następcy prawni (art. 2047) lub kurator nieobjętego spadku (art. 2048) mogą podjąć czynności w celu zapewnienia zarządu masą spadkową, jeżeli opóźnienie w podjęciu takich czynności mogłoby wywołać szkodę;

po przyjęciu spadku przez spadkobiercę zarząd masą spadkową przechodzi na zarządcę spadku (art. 2079 i 2087);

zarządca spadku może wezwać spadkobierców lub osoby trzecie do wydania mienia, które ma zostać objęte zarządem, oraz może wytoczyć przeciwko nim powództwo posesoryjne lub powództwo o eksmisję, aby utrzymać lub przywrócić posiadanie rzeczy objętych zarządem (art. 2088);

zarządca spadku może odzyskać należne długi spadkowe, jeżeli istnieje ryzyko opóźnienia w ich spłacie lub jeżeli spłata jest dokonywana dobrowolnie (art. 2089);

ponadto spadkobierca może wytoczyć przed sąd powództwo o wydanie spadku, aby uzyskać stwierdzenie nabycia spadku i odzyskać całość lub część masy spadkowej od osób, które weszły w jej posiadanie jako spadkobiercy lub na podstawie innego tytułu prawnego bądź bezpodstawnie (art. 2075).

UWAGA

Informacje przedstawione w niniejszym zestawieniu nie są wyczerpujące ani wiążące dla punktu kontaktowego, sądów ani innych podmiotów i organów. Chociaż zestawienia informacji na tej stronie są regularnie aktualizowane, mogą nie uwzględniać wszystkich zmian w prawie, w związku z czym nie mogą w żadnym wypadku zastąpić zapoznania się z obowiązującymi aktami prawnymi.

Ostatnia aktualizacja: 14/10/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.